

Kalensko

OBČASNÍK PRO DOLNÍ KALNOU A SLEMENO

*2/2013

HISTORICKÉ ÚSPĚCHY DOLNOKALENSKÝCH SPORTOVců

Medailové žně v Praze

Ve středu 8. května se v pražském Tyršově domě uskutečnil finálový turnaj přeboru ČOS ve florbalu minižáků KAT. 1A (roč. 2003 – 2005) a mladších žáků KAT. 1B (roč. 2000 – 2002). Účast na tomto turnaji si zajistila družstva, která vyhrála župní a regionální přebory. To se podařilo i našim týmům, a proto jsme se zde mohli utkat s nejlepšími sokolskými družstvy z Čech.

Minižáci – V základní části se utkalo 6 týmů rozdělených do dvou skupin. Dolnokalenští se ve skupině „A“ utkali se Sokolem Pečky, který porazili 5:3, když museli utkání otáčet v druhé polovině již ze stavu 1:3.

Druhé utkání naši sehráli se Sokolem Letohrad a nutno říci, že velice špatně. V zápase dělali chyby, které soupeř trestal, náš útok byl zcela bezzubý, výsledkem byla prohra 0:2.

Do čtvrtfinále hráči Sokola Dolní Kalná postoupili z druhého místa ve skupině proti Sokolu Švihov. Ve velice vyrovnaném utkání těsně před koncem srovnali na 2:2 a v prodloužení, po přesné přihrávce Dana Navrátila, vsítil rozhodující gól do branky soupeře Míra Stránský.

V semifinále našim nejmladším hráčům turnajový pavouk přisoudil tým Náměšti nad Oslavou, na který nestačili a prohráli rozdílem třídy – 1:5.

V zápase o 3. místo v celkovém hodnocení hráči nastoupili opět proti Letohradu. Byl to však zcela jiný zápas. Naši hoši a jedna slečna byli aktivní. Soupeři se zcela vyrovnali a ve vyhecovaném utkání zvítězili góly Míry Stránského, Lukáše Kalenského a Dana Navrátila poměrem 3:2. Tím si vybojovali bronzové medaile a my všichni jsme mohli slavit jejich úspěch.

SESTAVA: Dan Navrátil (4 góly), David Kužel (3 góly), Mírek Stránský (3 góly), Lukáš Kalenský (2 góly), Vláďa Korda (výborný v bráně), Šárka Klůzová, Jakub Svoboda, Michal Novák a Vojta Srna.

VÝSLEDNÉ POŘADÍ TURNAJE MINIŽÁKŮ

1. TJ Sokol Náměšť nad Oslavou
2. TJ Sokol Dobříš
3. TJ Sokol Dolní Kalná
4. TJ Sokol Letohrad
5. TJ Sokol Švihov
6. TJ Sokol Pečky

To však nebylo v tento den vše!

Mladší žáci – v základní části remizovali 2:2 se Sokolem Koterov, prohráli se suverénně a technicky výborně hrajícím Rudíkovem 0:3 a v závěru zápasů

ve skupině porazili soupeře z Benátek nad Vltavou 4:1. Ziskem tří bodů nakonec skončili třetí ve skupině. Nebyla to zrovna výhodná pozice pro play-off.

Čtvrtfinále naši hráči sehráli proti druhému týmu ze skupiny „B“, Sokolu Choceň. V utkání byli lepší a rychlejší. Vyhráli 4:2, když se dvěma góly blýskl Tomáš Kobrle a po gólu dali Ondra Zapadlo a Martin Tauchman.

Výkon dolnokalenského družstva rostl zápas od zápasu. V semifinále nastoupilo proti vítězi skupiny „B“, Sokolu Dobříš. Do utkání, naplnění vědomím, že již hrají o medaile, vlétli naši kluci s vervou. Po dvou trefách Martina Tauchmana a jednom gólu Dobříše vedli 2 :1. Za tohoto stavu se hrálo dlouho, až minutu před koncem utkání překvapil soupeřova brankáře Ondra Zapadlo střelou z dálky „pod víko“ a uzavřel skóre na konečných 3:1. Závěr utkání si hráči Sokola Dolní Kalná pohlídali a postavili do finále.

To sehráli dolnokalenská mladší žáci se Sokolem Rudíkov, hrajícím v turnaji bez ztráty bodu, který v základní skupině náš tým porazil rozdílem třídy.

V šatně padlo před tímto duelem rozhodnutí, že se o zlato popereme. Hrou na tři obránce a jednoho útočníka si naše družstvo vytvořilo prostor na vstřelení gólu do soupeřovy branky. Už v druhé minutě Martin Tauchman poslal do úniku Vaška Tmeje a ten nekompromisně prostřelil brankáře Rudíkova, 1:0. O minutu později tuto akci zopakoval jako přes kopírák Ondra Zapadlo spolu s Tomášem Kobrlem – a skóre bylo 2:0. Všichni jsme začali věřit, že tento zápas můžeme vyhrát. Soupeř znervózňel, toho využil Martin Tauchman a zvýšil již na 3:0. Druhou půli zahájil Rudíkov mohutnou ofenzivou. Doslova nás zatlačil k naší bráně, kde jsme se dvakrát provinili postavením bránícího hráče v brankovišti. Nařízená trestná střelení soupeř proměnil – 3:2. Úspěch protihráče postavil na nohy a v zápětí jsme inkasovali další gól. Čtyři minuty před koncem zápasu byl stav zápasu 3:3. Naše družstvo si vzalo oddechový čas, ale i po té pokračoval tlak soupeře, který jsme však výborně pokrývali. Několikrát musel Maty Klazar v naší bráně vytáhnout své nejlepší zákroky, některé vypadaly jako z oblasti černé magie.

Čtyřicet sekund před koncem zachytil soupeřovu rozehrávku Ondra Zapadlo, prostřelil rudíkovských obra-

nu – a GÓÓÓL! V ten moment se neudrželi ani kluci na střídačce, všichni se sesypali na Ondru.

Zbývalo dohrát ještě oněch posledních 40 sekund. Soupeř závěr psychicky nezvládl a výsledek 4:3 jsme udrželi! Po siréně, která ukončila zápas, mohly naplno propuknout oslavy vítězství mladších žáků Sokola Dolní Kalná v tomto turnaji.

SESTAVA: Martin Tauchman, Radim Klůz, Ondřej Zapadlo, Matyáš Klazar, Vojtěch Dressler, Tomáš Kobrle, Václav Tmej.

TRENÉŘI OBOU DRUŽSTEV: Aleš Klůz, Vlasta Kovář.

KUSTOD: Jaroslav Srna.

VÝSLEDNÉ POŘADÍ TURNAJE MLADŠÍCH ŽÁKŮ:

1. **TJ Sokol Dolní Kalná**
2. **TJ Sokol Rudíkov**
3. **TJ Sokol Koterov**
4. **TJ Sokol Dobříš**
5. **TJ Sokol Choceň**
6. **TJ Sokol Švihov**
7. **TJ Sokol Benátky nad Jizerou**

Celý turnaj byl náročný. Systém play-off je pro mladé hráče vyčerpávající, vyžaduje soustředění na každý zápas a výkon každého hráče i trenéra. Klade velké nároky na sebeovládání – ne každý udrží své nervy na uzdě.

Ačkoli náš tým nebyl zdaleka ten nejtechničtější, ani nejrychlejší na turnaji, prokázal ohromnou chuť po vítězství a v kritických momentech i zkušenost a morální sílu. V týmu sice chybí výrazná individualita, o čemž svědčí i to, že jsme nezískali žádnou cenu za individuální výkon hráče, ale to hravě překonává silný týmový duch celého družstva. Tradičním pilířem naší hry v útoku byl Martin Tauchman a dle názoru většiny trenérů byl Ondra Zapadlo nejlepším obráncem turnaje. Útočníky soupeřů přiváděl svou rychlou hrou a houževnatostí doslova k zoufalství. Každý v týmu si hrábl na dno a kluci plnili své úkoly na 100%. Tento úspěch není jen zásluhou hráčů a trenérů, ale i rodičů, kteří svázejí děti na tréninky z širokého okolí a vozí nás na turnaje. Je to zásluha také dárců, kteří na naši činnost přispívají nemalými penězi. Děkujeme všem!

(TJ Sokol Dolní Kalná)

FOTBALISTÉ PATŘÍ K ELITĚ OKRESNÍCH SOUTĚŽÍ!

Na nebývalý úspěch mají nakročeny všechny týmy FK Dolní Kalná, hrající soutěže OFS Trutnov. První mužstvo dospělých je tři kola před koncem soutěže na vedoucí pozici okresního přeboru a naskytá se mu tak jedinečná možnost historického postupu do krajské soutěže – 1.B třídy.

Pokud svěřenci trenérů Davida Sobotky a Jardy Matuchy závěr sezony vyložené nepokazí, bude se jednat o největší úspěch v historii klubu od znovuzaložení v roce 1960.

Závěr soutěže však bude ještě nesmírně náročný, navíc mužstvo sužují zranění klíčových hráčů Milana Ježka, Martina Bartoše a Víty Kodytky. Ale trenéři mají naštěstí kde brát, což je dobrá vizitka pro kluky z béčka. Tak držme palce! Ve hře je ještě devět bodů a naše mužstvo má na nepostupové třetí místo sedm bodů k dobru, k vysněnému cíli mu stačí v posledních třech zápasech získat pouhé dva bodíky.

Rovněž rezerva dospělých, hrající 3. třídu a vedená trenérem Tomášem Ryšálkem, patří do úzké špičky své soutěže, když se nachází na krásném a nečekaném čtvrtém místě. Ale rozhodně se nejedná o žádnou náhodu, kluci hrají fotbal na hranici svých možností a výsledky se zcela po zásluze dostavují.

Potěšitelné je, že pozadu nezůstává ani naše mládež. Mladší žáci jsou za suverénně vedoucím Mostkem na druhém místě tabulky, příprava svoji soutěž dokonce vede!

Na tabulky je to krásný pohled, ale v této kategorii jsou výsledky druhořadé, rozhodující je pro nás hra, kterou se kluci prezentují, a ta je na výtečné úrovni. Tříkrát týdně chodí na tréninky 15-20 dětí a fotbalem se baví, stále se učí novým a novým věcem a zlepšují se. To je nesmírně důležité, aby si děti v této nelehké a jinými činnostmi lákavé době získali ke sportu vztah, který budou dále rozvíjet. Našich úspěchů si všimli i trenéři mládežnických okresních výběrů a hráči Vojta Dressler, Míra Stránský a Dan Navrátil reprezentovali náš klub na turnaji okresních výběrů v Hořicích.

Poděkování patří trenérům mládeže Zdeňkovi Plecháčovi a Pavlovi Ježkovi, kteří se o děti starají, stejně tak rodičům, kteří víkend co víkend zajišťují dopravu na zápasy.

Téma: POCHODUJ NEBO ZEMŘI

KRKONOŠE — Noční výstup na nejvyšší horu České republiky zláká každým rokem stovky lidí. Loni se šlo už po šestatřicáté a účast byla druhá nejvyšší v historii. Přes pět set odvážlivců se vydalo na pochod za východem slunce dlouhý více jak 50 km s celkovým převýšením 1200 metrů. Já mezi nimi nechyběla.

Romantická procházka

Když přede mnou přítel Martin v červnu mával letáčkem se slovy: „To nic nebude, jen taková romantická noční procházka,“ nadšeně jsem s tím, jak se posléze ukázalo, šíleným nápadem souhlasila. Po troše přemlouvání náš tým rozšířil ještě Martinův táta, kterému nelze upřít notnou a opravdu vytrvalou snahu nám tuhle akci rozmluvit. Babička lomila rukama.

Registrace začínala v pět hodin večer a zhruba ve tři jsme se vydali nakoupit nezbytnou výbavu. V blízkém železářství pana Svobody se hned „družíme“. „Doporučíte nám nějakou hodně svítící baterku? To víte, když jdem na ten pochod na Sněžku dneska. Šel jste to taky? Jaký to je?“ Zasypáváme ubohého prodávče otázkami. „Šel jsem to před pár lety a už bych znova nešel. Na Výrovce nás chytla sněhová bouře. Myslel jsem, že tam umřu. Přece jenom, padesát kilometrů je padesát kilometrů. Dělá to sto dvacet korun,“ zdůrazňuje poslední slova o

padesáti kilometrech a celý efekt svého krátkého vyprávění umocňuje významnými pauzami. Jeho obočí se zvedá přímo úměrně tomu, jak nám padají dolní čelisti. Fakt mě vyděsil. Na prostý fakt, že v horách se mění počasí každou minutou, jsem nějak zapomněla...

O půl šesté večer jsme u registračního stolku v Dolní Kalné vyfasovali průkaz účastníka, kde byl vyčerpávající popis trasy, mapa a tři volná políčka pro kontrolní razítka. Na trase totiž existují tři kontrolní stanoviště, kterými musíte projít a získat razítko, aby vám mohli v cíli vystavit pamětní list. Pokud tam tedy dojdete, jak vtipně poznamenala jedna z organizátorek. Stupeň mého děsu se zvyšuje.

Medvěd a veverka

Zpočátku jdeme „po fáborkách“. Míjíme lidi s batůžky, kteří na sebe halekají a vesele se baví. Připadám si jako na táborovém výletě. Jdou páry, skupiny i obrovské „tlupy“. V dáli vidíme Krkonoše v celé své kráse. Vidíme i Sněžku. Je fakt daleko. Je mi z toho blbě.

Na to, že je šest večer, je vedro. Hádám, že jsem vypila takové množství vody, jako průměrný velbloud před přechodem Sahary. Vlečeme na střídačku baťoh a obrovskou krosnu plnou vody, jídla, náhradních triček, bund a ponožek, obuví, baterek a dalšího nezbytného vybavení. Po obou stranách toho, podle mě, tunového „báglu“ ještě dvě chlupaté deky. „Šmarjá, co to tahnete? Z dálky to vypadá, jak když máte na zádech medvěda,“ podivuje se kolemjdoucí důchodce v tílku a s miniaturním batůžkem na „hřbetě“. „Za to vy tam nesete tak maximálně veverku!“ Halekám na něj na oplátku a cítím se dotčena, že si utahuje z naší krosny. Ještě chvíli „dědka“ řešíme a pak konstatujeme, že takhle nalehko by na Sněžku stejně jít nemohl a že určitě zakotvil v první hospodě po cestě.

Zastavujeme a vyndáváme z krosny banány, při té příležitosti zjišťujeme, že nám do mapy Krkonoš natekl olej z řízků. Omastkem nacucaná mapa elegantně odlétá ve jménu ekologie do příkopu. Padla za vlast. Dno batohu připomíná havárii ropného tankeru. Super...

Cesta ubíhá rychle. Hádáme se, kdo blbě zavřel ty řízky. Nakonec se shodneme, že pokud přežijeme, někomu za to doma šeredně vynadáme.

Zlobivá Bára

Ze startu v Dolní Kalné to je do prvního kontrolního stanoviště v Černém Dole dobrých 19 kilometrů a to pěkně po „asfaltce“. Jinak řečeno jde o skvělý způsob, jak si rychle „oddělat“ nohy. Moje paty mě začínají oficiálně nenávidět, vyhledávám proto každý kousek travnatého povrchu, který bych vyměnila za silnici. Přesto jdeme rychlým tempem, slunce pomalu zapadá.

Je osm večer a po zhruba dvou hodinách jsme dorazili do Černého Dolu. Získáváme první razítko, lehám do trávy, opírám nohy o strom a „elevuji“. Zaokrouhlujeme uraženou trasu na dvacet kilometrů, abychom ze sebe měli lepší pocit a líp se nám počítaly zbylé kilometry. Plá-

cáme se po zádech a máme s přítelem radost, že únava je zatím malá. Naše zřejmě neoprávněné nadšení vzápětí přerušuje Martinův táta. „No, nejsme ještě ani v půlce a šli jsme zatím pořád po rovině,“ potřásá hlavou a je vidět, že se na další cestu dvakrát neklepe. Jasně, když se na to člověk dívá takhle, situace není nic moc.

Zvažujeme pivo. Mají točenou desítku. „Dal bych si malý, ale to pak ztěžknou nohy a nemusel bych to třeba dojít,“ zavrhne nakonec Martinův táta tuhle malou ideu. Kousek od nás sedí na trávě skupinka s labradorem. Chudák pes, ten to půjde taky? Děsím se potichu. Číšník jim nese plný tác zlatavých püllitrů. Pes zavětrí a vyrazí číšníka přivítat. Skáče tak vehementně, až mu hlavou vrazí zespodu do tácu s pivem. Nastává alkoholová katastrofa, kdy národní dědictví z Plzně teče trávou až na silnici a zhrzení účastníci pochodu jeden přes druhého řvou: „Ale no tak, Báro! Fuj, zlobivá!“ Ještě Báře poděkujete, říkám si v duchu. Převlékáme zpocená trička, bereme batohy a vyrážíme. Už je tma.

Boudy a Chalupa

Hledám baterku. Závidím všem, co mají čelovku, neboť ztráta čelovky rovná se ztráta hlavy, což přeci jenom není tolik pravděpodobné. Na úpatí kopce míjíme značku se zákazem vjezdu motorových vozidel. Knedlík v krku. Odtud se dostanu už jen s asistencí horské služby. Mami...

Nastává první náročnější převýšení, podle mapy 500 m. Děkuju bohu, že je tma a nevidím, co šlapu. Pracovně jsem z dlouhé chvíle začala rozdělovat účastníky do tří skupin. Pro první skupinu jsem nevymyslela jednotný název, ale asi bych je charakterizovala jako „odolní“, „zvyklí“ nebo „nechali se neférově po registraci dovézt do Černého Dolu a jsou čerství“. Těm posledním se postupem času začalo většinou říkat „hajzlové“.

Druhá skupina tvořila účastníky především z řad našich starších spoluobčanů, kteří šli tempem skutečně závratným, v nestřežených chvílích zastavovali a neustále mávali turistickými holemi všemi směry. Třetí skupina zahrnovala lidi, kteří šlapali, ale příšerně u toho nadávali. Dlouhou dobu měla jediného člena – mě. Čím víc se však střídalý ujité kilometry v nohách ostatních, tím více lidí obrazně žádalo o členství.

První rovina po šesti kilometrech. Okamžitě padám k zemi. Vidím starou boudu a na ní nápis bouda. To, co je předtím nevidím a ani nejsem zvědavá. „Hrnčířská bouda, tak to máme pětadvacet kilásků za sebou. Vstávej, musíme jít dál, šup,“ informuje mě Martin a podává mi ruku, aby mi pomohl na nohy. Jestli jsem předtím pochybovala, tak v ten moment jsem si byla jistá, že tenhle „výlet“ nebyl dobrý nápad. Začala jsem ho silně nenávidět, že to vymyslel. Za to, že mával tím hloupým letáčkem! Míjíme další boudu – Lesní. Očima žebrám o odpočinek. Prý, že až na té další. Fajn. Dorazili jsme tedy k té další – Lyžařské boudě. Už to začíná být vážně nuda, samá bouda. V Krkonoších asi nemají moc fantazie. Sedám si za dřevěný stůl a zjišťuji, že tu točí kofolu. To už jsem v nebi?

Byli jsme na cestě něco přes čtyři hodiny, když se mi vtíravá bolest z chodidel přesunula do lýtek. Na druhou stranu paty, které mě bolely cestou do Černého Dolu, už bolestí otupěly. Alespoň nějaká výhoda. „Namaž si je francovkou, to pomůže,“ radí mi Martinův táta a podává mi notoricky známou lahvičku s nápisem Alpa. Tohle sice nejsou Alpy, ale беру ji. „Nevíš, kde máme obvaz?“ Ptá se mě vzápětí a já rukou zmáčenou od francovky lovím v našem olejem lubrikovaném batohu. Podávám mu ho, aby si obvázal nárt. Staré zranění se ozvalo a s naším výstupem to začínalo vypadat hůř a hůř. Kraťasy jsme vyměnili za kalhoty, navlékli bundy a šli vstříc většímu vyčerpání.

Cestou k Chalupě na Rozcestí potkáváme chlapa s celovkou a hůlkami. Zná trasu perfektně, ví, které úseky jsou nejhorší. Je nadmíru sdílný. Myslím, že to nechci slyšet. Lepší nevědět. „Letos jdu už asi podesátý, je to můj koníček,“ zdůvodňuje svůj perfektní přehled. „Ale asi to nedojdu, tenhle rok je hrozný vlhko,“ pokračuje a opravdu vypadá, že mu není dvakrát dobře. Má pravdu, strašným způsobem se všichni potíme a špatně se dýchá. Pořád ale lepší, než sněhová bouře, že.

Peklo na Výrovce

Nejhorším úsekem, často zmiňovaným a všemi nenáviděným, je Výrovka. Po samotné Sněžce je to druhé nejvyšší převýšení na trase, které se táhne neuvěřitelně dlouho. Připočítáte-li už značné vyčerpání, stává se Výrovka opravdovým katem, nejen fyzické zdatnosti, ale i vůle. Upřímně říkám, že jsem myslela, že tenhle zatracený kopec je to poslední, co v životě uvidím a to nepřeháním. Byla asi půlnoc, hrozně ze mě lilo a chytaly mě křeče do stehů. Přišla krize. „Sedneme si aspoň na třicet sekund,“ kňourám a vidím klukům na očích, že čekali, kdo to řekne první. „Tak jo,“ oddechuje Martin. „Tak tři, dva, jedna, teď,“ všichni se naráz sesuneme k zemi. Hlava mi klesla do dlaní a přišel čas na morální bilanci. Jestliže jsme teď někde na 33. kilometru a už jsem takhle v háji, jak vůbec vylezu na Sněžku? Každý kloub mám jako v ohni. Tohle fakt nedám. „Co je? V pohodě?“ Zastavuje se nade mnou skupinka kluků a zírá na můj zombie stav. „Už nemůžu,“ vysoukávám ze sebe. „Když nemůžeš, tak můžeš ještě

desetkrát!“ Vypálí jeden z nich a celá skupinka propukne v ohlušující smích. „Víš co,“ pronesu vyčerpaně a zvednu k němu oči. „Jdi do prdele!“

Pokračujeme s vypětím všech sil dál, protože prostě musíme. Myslím na měkkou postel, vanu s pěnou a thajské masáže. Tuším, že tomuhle typu myšlení se v takových chvílích říká sebepoškozování. Zastavujeme znovu, i Martinův táta má krizi. Tentokrát si nesesáme, protože víme, že bychom se už nezvedli. Martin po chvílce poznmenává: „Tati, co bys teď dělal, kdyby začalo pršet?“ Martinův táta unaveně zvedne ruku a ukáže doprostřed silnice slovy: „Tady, tady bych si lehnul a chcípnu.“ Plně s ním soucím. Jdeme dál. Světla Luční boudy už jsou na dohled. Dobře, můj odhad je mizerný. Pochodujeme ještě dobrou hodinu.

Uprchlícký tábor na Luční boudě

Luční bouda - druhý kontrolní bod, 35. kilometr a já jsem stále naživu. Sama to nechápu. Už nezvládám ani dojít pro razítko, Martin si bere můj průkaz a obětavě pro něj jde. Co nejrychleji se snažím své ztuhlé svalstvo přetransportovat ke stolu. Došly mi síly. Konečně sedím a mám čas se zorientovat. Vypadá to tu, jak v uprchlickém táboře. Lidé leží na zemi jako bezdomovci. Ve spacácích, na dece nebo jen tak na holé podlaze. Pod hlavou mají batohy nebo svoje a často i cizí končetiny. Dostali jsme polévku a čaj. Nemůžu nic pozřít. Rozhoduju se, že na Sněžku nejdu. Balím to tady. Už vážně nemůžu. Většina spí, dopřávají si hodinový odpočinek před výstupem. Musíme vyrazit včas, abychom stihli východ slunce, za kterým se tu celou dobu plahočíme. Můj plán, že zůstanu čekat tady, hatí číšník. „Opravdu je mi líto, ale za chvíli budeme zavírat,“ dívá se na mě soucitně a omluvně krčí rameny. Musím vypadat opravdu příšerně.

Je čas vyrazit. Jedna holka o stůl dál brečí. Nechce už jít. Chápu ji. Další a další lidé se líně zvedají, balí své dočasné ložnice, povzbuzují se kávou. „Tak se uvidíme nahoře,“ plácne jeden kamarád druhého a zapne batoh. Dáváme si „energiťák“, který nás postaví na nohy. Dožíváme novou sílu jít. V tu chvíli to považuji skoro za

zázrak. Martin navrhuje, že půjde napřed a dojde pro poslední razítka, která dávají na vrcholu Sněžky. Já s Martinovým tátou jdeme pomalu s tím, že uvidíme, na co stačíme.

Klademe si malé cíle. „Tak dojdeme ke Sněžce a počkáme na Martina na úpatí,“ povzbuzuje mě Martinův táta a pomalu jdeme klikatou cestou spolu s dalšími účastníky. Hodina „odpočinku“ se na mě ale hrozivě podepsala. Od pasu dolů jsem úplně ztuhlá. Kyselina mléčná pracuje, říkám si. Než se „rozejdu“, trvá mi to až téměř ke Sněžce. Nahoru se lze dostat dvěma cestami. Jedna je delší, za to mírnější, tzv. „po vrstevnici“. Druhá kratší, ale náročnější, tzv. „po kamenech“. V dálce vidíme Martina, jak se s velkou vášní vrhl na kratší, ale těžší cestu na nejvyšší bod naší republiky. „Půjdem tu mírnější,“ kývu na Martinova tatku a vyrazíme k nejvýše položenému místu pochodu.

Východ slunce s příchutí slivovice

Jsme těsně před cílem, když začne krátce před pátou hodinou ranní vycházet slunce. Je to nádhera. Je jasno a příjemně teplo, přes patnáct stupňů celsia. Nahoře na Sněžce je už pěkně rušno, desítky lidí zběsile fotí. Na všech je poznat, že celou noc nespali, jsou zpocení a špinaví, ale přesto svým způsobem šťastní. Martin zhrouceně sedí kousek od kontrolního bodu a mává na mě s orazítkovanými průkazy. Už i na něj padla krize. Finiš přepálil. Balíme ho do deky a společně odpočíváme při pohledu na vycházející slunce. Když jdete takovou dobu za obyčejným sluncem, jak jsem si mnohokrát říkala, nakonec si ho vychutnáte úplně jinak, než kdybyste ho pozorovali doma nad hnojníkem. Třicet devět kilometrů ve strašném terénu je za námi. Je to k neuvěření. Teď jen asi 13 km dolů, k autobusu. Poslední odjíždí v devět. To abychom už vyrazili. Slavnostně upíjíme z neokolkované „placky“ slivovici a je nám to fuk. Hurá z kopce dolů na Dívčí lávky.

Dolů jsme přišli všichni tři v pořádku, ačkoli přiznávám, že jít 13 kilometrů po kamenech dolů je asi tisíckrát horší, než jít nahoru do kopce. Bylo to utrpení, na mou duši. Také přiznávám, že už bych to znovu nešla. Babička nám

pro jistotu zakázala pochody všeobecně. „Příště vás radši zavřu ve sklepě,“ konstatovala nakonec, když jsme nemohli ani vyjít schody do patra. Abych byla přesná, pořádně chodit jsem nemohla ještě den potom, pamětní listy ale máme a jsme na ně hrdí. Celá trasa nám zabrala přesně 15 hodin 30 minut a 12 vteřin. Teď když se mě lidé ptají, jaké to bylo říkám jen: „Padesát kilometrů je padesát kilometrů.“ Samozřejmě s významnými pauzami.

(Michaela Zumrová)

TRADICE Nočního pochodu na Sněžku za východem slunce

Východ slunce utápějící se v ranních červácích, první paprsky šimrající ve tváři a ohřívající ztuhlé unavené tělo, pohled do údolí malebné české kotliny. Takovýto zážitek může nabídnout nevšední putování počínající u nás v Dolní Kalné a končící na vrcholu české nejvyšší hory, Sněžky. Ráda bych vás s touto již tradiční akcí, která neodmyslitelně patří ke Kalenské pouti, blíže seznámila.

Jak se zrodila myšlenka výstupu na Sněžku

První ročník Nočního výstupu na Sněžku za východem slunce se konal na konci června v roce 1977. V té době zažívaly turistické pochody svůj velký boom, každé město se nějakým organizovaným pochodem pyšnilo.

V Kalné se myšlenky vymyslet vlastní akci pro rozvoj těla i ducha ujaly hned dvě organizace: SSM (Socialistický svaz mládeže) a místní Sokol. Pojícím článkem a hlavním propagátorem se stal pan řídící učitel Miroslav Drahoňovský, který fotoaparátem zaznamenal první okamžiky života nové společenské události, založil pochodu vlastní kroniku a patřičně ho zviditelnil články v novinách. Tento první ročník nebyl veřejností ještě příliš znám, vznikl jen pro pár známých a nadšenců. To druhý ročník byl již

poctěn hojnou účastí. Východ slunce vyrazilo z Kalné spatřit 317 účastníků z toho 223 mužů a 94 žen.

Průběh trasy dříve a dnes

Trasa pochodu byla několikrát v průběhu časů měněna, ale vždy se hledělo na to, aby účastníci akce nakonec zdolali poctivých 50 kilometrů. Aktuální cesta vypadá následovně: **Dolní Kalná > Horní Kalná > Příčnice > Kunčice nad Labem > Lánov > Čistá v Krkonoších > Černý Důl (hospoda Pošta-1. kontrola) > Cihlářská bouda > Lyžařská bouda > Chalupa na Rozcestí > Výrovka-Luční bouda (2. kontrola) > Sněžka (3. kontrola) > Luční bouda > údolí Bílého Labe > Dívčí lávky-autobusem do Vrchlabí či Kalné.**

Velké nepříjemné komplikace nastaly v roce 1981, kdy z politických důvodů byla přes noc uzavřena Cesta česko-polského přátelství. Polští celníci těsně před cílovou metou, u Polské boudy, obraceli již značně unavené poutníky zpět a na vrchol Sněžky nikoho nepustili. Z tohoto důvodu se chodilo od roku 1982 až do převratu (1989) z Černého Dolu přes Náchodskou boudu do Pece pod Sněžkou a Sněžka se zdolávala po cestě, která vedla pod lanovkou. Občerstvení nabízela poněkud menší hospůdka Na Peci, kam se vměstnalo 80 lidí. Autobus na turisty čekal na rozcestí mezi Velkou a Malou Úpou.

Rekordy pochodu aneb co se všechno nestalo

**Díky pečlivě vedené kronice se spoustou statistik
můžeme dohledat mnoho zajímavostí:**

❖ Nejvyšší účast zaznamenal 5. ročník pochodu v osudovém roce 1981, 599 návštěvníkům Krkonoš nebylo dovoleno završit své putování a dva kilometry před cílem byli posláni nazpět. Loňský ročník atakoval účast z roku 1981, ale svou šanci neproměnil, chybělo 89 přihlášek. Kdoví, třeba letos magickou hranici prolomíme.

❖ Nejmladší a nejstarší účastník. Dle doložených záznamů pochod úspěšně dokončili i devítileté děti a 79letí ostřílení trekaři. Františku Melšovi zabránil v historickém maximu (nejstarší 80letý účastník) sokolský slet, kterému

dal zkušený turista před kalenským pochodem přednost.

❖ Nejvzdálenější účastník. Povědomí o kalenské tradici pochodů mají obyvatelé kubánské Havany, Palestiny, Japonska, Kanady, USA, Švédska, či Ruska.

❖ Geocaching. Od roku 2008 je pochod atraktivní pro další sociální skupinu tzv. „kačerů“, neboli přátel geocachingu-lidí vlastníci vyhledávač GPS, se kterým hledají skryté poklady. Ti si mohou při padesátakilometrovém pochodu ulovit výživnou multikešku, která patří k těm náročnějším v tomto nově se rozvíjícím sportovním odvětví.

❖ Účastník-nelida. V roce 2011 mělo putování jednoho neregistrovaného účastníka. Byl jím jeden pes samotář, který se k chodcům přidal v Černém Dole. Po výstupu na Sněžku přešel z Dívčích lávek autobusem do Dolní Kalné, odkud pokračoval s jinými turisty dále do Trutnova. Zde se ale od turistů oddělil a vrátil se do svého domova - hotelu Aurum. Vypadal velice spokojeně, třeba ho v létě na 37. ročníku pochodu opět potkáme.

(Petra Pelikánová – zdroj: www.nasnezku.wz.cz)

POZVÁNÍ na letošní 37. ročník Nočního pochodu na Sněžku za východem slunce

Zveme stále i nové zájemce tradičního Nočního pochodu na Sněžku za východem slunce na letošní 37. ročník. Sejdeme se v pátek na Cyrila a Metoděje (5. července) na kalenské pouti u sokolovny mezi 17:00 – 20:00 hod.

*(Více na: www.nasnezku.wz.cz,
<http://www.dolnikalna.cz/tjsokol/>)*

Sluníčku, zdar, a přijďte pobejt!

ZASTUPITELSTVO

Usnesení přijatá na posledním zasedání zastupitelstva obce Dolní Kalná, které se konalo 21. března 2013, jsou v plném znění zveřejněna na www.dolnikalna.cz v sekci „obecní úřad“.

- ❖ Do rozpočtu Obce Dolní Kalná na rok 2013 byl zařazen zůstatek bankovního účtu obce ke dni 31. 12. 2012 ve výši 1 808 400,- Kč.
- ❖ Obec přijala do rozpočtu 10 000,- Kč od firmy Takata Parts s. r. o., tyto finanční prostředky jsou určeny k zajištění požárního dozoru. Peníze byly převedeny do rozpočtu Jednotky SDH Dolní Kalná.
- ❖ Obec obdržela 5 000,- Kč od svazku měst a obcí KRKONOŠE (z programu podporovaného pojišťovnou UNIQA) na spolufinancování kulturního programu Kalenské pouti.
- ❖ Obec ze svého rozpočtu podpořila částkou 1 600,- Kč pořádání tradičního hokejového utkání mezi obcemi Dolní Kalná a Horní Kalná na stadionu v Nové Pace.
- ❖ Na základě přijaté žádosti manželů Kalenských byl schválen prodej stavební parcely označené „RD 1“ u Panenky Marie.
- ❖ V průběhu roku 2012 přijala obec na svůj bankovní účet daňové výnosy z loterií a jiných podobných her v celkové hodnotě 15 718,- Kč. V předešlých letech byly tyto takzvané „daně z hazardu“ prostřednictvím organizace ČSTV přerozdělovány sportovním organizacím na podporu jejich činnosti. Od roku 2012 stát výnosy z loterií posílá na účty měst a obcí. Zastupitelé jednohlasně schválili rozdělení celé částky stejným dílem mezi místní sportovní organizace FK Dolní Kalná a TJ Sokol Dolní Kalná.
- ❖ Společnost ČEZ Distribuce nás informovala, že ve třetím čtvrtletí letošního roku se uskuteční plánovaná rekonstrukce nadzemního vedení nízkého napětí v Dolní Kalné (úsek podél silnice 1/16 od Takaty Parts po odbočku na Slemeno). V rámci této akce provede obec výměnu svítidel a vedení veřejné osvětlení. Investice bude uhrazena z rozpočtu obce.
- ❖ Mezi zastupiteli byla opakovaně vedena diskuse o změně způsobu vytápění v komplexu budov ZŠ, MŠ a OÚ. Výměna kotle prozatím schválena nebyla, budou provedeny pouze drobné opravy a lepší izolace vedení, aby se dosáhlo snížení tepelných ztrát v otopném systému. (ou)

Investiční akce a opravy jsou v plném proudu

V areálu autokempu byla provedena celková rekonstrukce transformátoru, který byl již několik let v havarijním stavu. V ubytovacím zařízení jsou nové toalety

a hosté jistě ocení opravené postele a nové lůžkoviny v chatkách. Parkoviště před bránou na koupaliště má nový povrch. U fotbalového hřiště právě probíhá stavba „minihřiště“ pro malé děti. Dříve než děti po prázdninách opět nastoupí do školy, bude pro ně připraveno nové hřiště s moderními herními prvky na školní zahradě. Hřiště bude přístupné pro veřejnost.

Podle potřeby budou provedeny i drobné opravy na místních komunikacích. Pro zlepšení kvality pitné vody byly na všech třech zdrojích pitné vody instalovány nové přístroje na desinfekci vody. V okolí čerpacích stanic pitné vody by mělo dojít k vyznačení pásem ochrany vodních zdrojů 1. stupně. Do konce letošního roku bude mít obec nové webové stránky a pracujeme i na dalších akcích, které vyžadují projektovou dokumentaci, jako například úprava autobusového prostranství, odvodnění křižovatky silnic I. a II. třídy, úprava suterénu v MŠ (zázemí pro loutkové divadlo), nový obecní byt ve Slemeně a tak dále. (ou)

Havarijní stav mostu

Neplánovanou investicí, která nás v obci v nejbližších dnech čeká, je oprava havarijního stavu mostu přes Kalenský potok (ve směru ke „Staré cestě“ do Slemena). Pískovcové březní opěry mostu jsou podemleté vodou, ve zdivu vznikly velké trhliny, některé části zdiva už značně odstávají od podloží a hrozí, že při větší zátěži se mostní konstrukce

ce zříti. Opravu musíme provést bez zbytečného odkladu. Podali jsme žádost o finanční pomoc z havarijního fondu Královéhradeckého kraje a doufáme, že nám kraj poskytne peníze alespoň na část výdajů. Spolufinancování opravy přislíbili i zemědělci, pro které je tento most strategicky důležitý.

(Jaroslava Vanclová – starostka)

Smlouva o dodávce vody z obecního vodovodu a cena vody pro rok 2013

Obec Dolní Kalná, jako vlastník vodovodu a dodavatel pitné vody občanům, je podle Zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, povinna uzavřít s každým vlastníkem domu, který je napojen na obecní vodovod, smlouvu o dodávce vody. Smlouvy jsou již připraveny a postupně budou obecním úřadem rozesílány do domácností k podepsání.

Od 1. července 2013 začne platit obecně závazná vyhláška č. 1/2013, ve které se stanovuje úhrada vodného ve dvou-složkové formě. Pevná složka vodného bude dle této vyhlášky činit 150,- Kč ročně. Pohyblivá složka vodného za spotřebovanou vodu se bude počítat na základě odečtů domovních vodoměrů. Cena pro rok 2013 zůstává i nadále 15,- Kč za 1 m³ vody a tato částka zahrnuje zvýšené DPH 15%. Zastupitelé dále rozhodli, že odečítání vodoměrů a vyúčtování vodného se bude od letošního roku provádět v letních měsících.

(Jaroslava Vanclová – starostka)

Zůstanou „klasické“ pobočky pošt jen v obcích s více než 2 500 obyvateli?

Jak jsme se mohli dočíst 16. května 2013 v Krkonošském deníku, nekontrolovatelnému rušení pošt by měla zabránit novela, podle níž by minimální počet poboček určovala vláda na návrh Českého telekomunikačního úřadu. Poslaneckou novelu už schválila sněmovna. Pobočky pošty tak údajně zůstanou i v menších obcích.

Poslanec za stranu TOP 09 Petr Gazdík, kterého Krkonošský deník cituje, uvedl, že podle nových pravidel by pobočka pošty měla zůstat v každé obci s počtem obyvatel vyšším než 2500 (poznámka redakce: Dolní Kalná má necelých 700 obyvatel). V obcích s nižším počtem obyvatel pak bude muset být ze zákona pošta zachována pouze tehdy, jestliže se tam nachází matrika, stavební úřad nebo základní škola s prvním i druhým stupněm. Dojezdová vzdálenost na poštu by neměla být delší než deset kilometrů.

Dále je ve článku uvedeno, že mluvčí České pošty, Ivo Mravinac, již před časem Krkonošskému deníku řekl, že pošta nebude schopná udržet stávající tři tisíce poboček a řešení vidí v takzvaných franšízách, kdy některé poštov-

ní služby provozuje někdo jiný, na základě smlouvy jako takzvaný „Partner“. Česká pošta bude muset plánované zrušení pobočky projednat se starostou, aby ten měl možnost najít jiný způsob, jak pro obyvatele obce zajistit dostupné poštovní služby.

Jistě vám při čtení neušlo, že Česká pošta má v plánu zodpovědnost za své malé provozovny na vesnicích jednoduše hodit na bedra starostům a místním samosprávám. Bohužel se z tisku už nedozvíte, že smlouva na provozování poštovních služeb je pro takzvané „Partnery“ nevýhodná a že peníze, které za svou práci dostanou, rozhodně náklady na provoz poboček nepokryjí. Nemluvě o zodpovědnosti a nákladech na pojištění. Do budoucna tedy hrozí, že budeme-li chtít na vesnicích zachovat poštovní provozovny, budou je muset provozovat obce samy a spolufinancovat ze svých rozpočtů.

Dle dostupných zdrojů má nyní Česká pošta v ČR přibližně 3 200 poboček. V minulých letech již převedla 87 poboček na smluvní „Partnery“, z nichž ve 37 případech je tímto „Partnerem“ obec, ve 29 případech blíže nespecifikovaný živnostník a v 16 případech místní pobočka prodejny COOP. Pro letošek Česká pošta navrhla na změnu způsobu doručování 226 poboček a konkrétně v Královéhradeckém kraji jich je na seznamu 36. Dobrou zprávou pro naše občany je, že Dolní Kalná zde uvedena není! Zástupci České pošty mě s nabídkou přechodu na smlouvu „Partner“ oslovili už před několika měsíci, ale dostali zamítavou odpověď. Upozornila jsem na hrozící diskriminaci malých obcí a nevýhodnost smlouvy „Partner“ i hejtmana Královéhradeckého kraje a následně jsem byla pozvána na jednání mezi hejtnanem, vedením České pošty, zástupci Svazu místních samospráv a Svazu měst a obcí ČR. Zde se představitelé České pošty před hejtnanem zavázali, že v obcích, kde starostové a místní zastupitelstva nebudou souhlasit s přechodem na jiný způsob doručování, nesmí pošta svévolně stávající pobočku zrušit. Budeme tedy doufat, že pošta dodrží své slovo. Dohoda se však netýká změn pracovní doby poboček, ani jiného omezení provozu.

(Jaroslava Vanclová – starostka)

Omezování autobusových spojů v Královéhradeckém kraji

V letošním roce Královéhradecký kraj snížil rozpočet na financování veřejné dopravy. Firma OREDO s.r.o., která pro náš kraj zajišťuje autobusovou dopravu, na tuto situaci zareagovala návrhem na omezení nebo zrušení méně využívaných autobusových spojů. Omezení bylo navrženo i na linkách, které procházejí naší obcí (Jičín – Hostinné a Trutnov – Nová Paka).

Oslovila jsem starostky a starosty okolních vesnic, které jsou na stejné trase, a zeptala se jich, zda s návrhem OREDA souhlasí. Nesouhlasil nikdo a starostové z Čisté u Horek a Horek u Staré Paky, kteří spadají do Liberecké-

ho kraje, dokonce o žádném návrhu na omezení autobusových spojů nevěděli. Společně jsme pak zorganizovali jednání s vedením firmy OREDO. Jednání proběhlo 2. května u nás v Dolní Kalné za účasti starostek a starostů z Dolní a Horní Olešnice, Čisté a Horek. Firmu OREDO zastupoval jednatel Ing. Brůžek a byl přítomen i technolog dopravy. Zástupci všech obcí vyjádřili svůj nesouhlas s omezením dopravy u ranních a dopoledních spojů, které OREDO od června 2013 navrhovalo omezit pouze na dny školního vyučování. Těmito spoji občané jezdí do měst k lékařům, na úřady atd. Krom toho, autobusy na Horkách navazují na přípoj do Jilemnice a dalších směrů. V době prázdnin by tím nastalo velké omezení dopravní obslužnosti. Jednatel firmy OREDO reagoval na naše argumenty vstřícně a dohodli jsme se, že provoz dopoledních linek zůstane zachován i o prázdninách. Případné omezení by se mohlo týkat pouze víkendových spojů, ale OREDO vše znovu prověří a později předloží nový návrh na omezení málo využitých spojů.

(Jaroslava Vanclová – starostka)

InfoSMS

Pro zlepšení informovanosti občanů zavedla obec Dolní Kalná službu InfoSMS, díky které může každý zaregistrovaný občan zdarma dostávat informace z obecního úřadu pomocí textových SMS zpráv přímo do svého mobilního telefonu. Občanům, kteří nemají mobilní telefon, mohou být doručeny hlasové zprávy na pevnou linku. Registrace k odběru SMS informací je umožněna pomocí odkazu „infoSMS“, který najdete na webové stránce obce www.dolnikalna.cz. Podrobný návod k registraci je zveřejněn také na webové stránce nebo na letáčích, které jsou k dispozici na obecním úřadě.

(ou)

Vítání občánků

V sobotu 18. května jsme v zasedací místnosti obecního úřadu přivítali do naší obce pět nově narozených občánků. Kateřinu Novákovou, Jitku Pelikánovou, Pavla Dachovského, Jakuba Zejfarta a Alana Ryšálka. Přejeme všem miminkům i jejich rodičům hodně štěstí, zdraví a lásky.

(ou)

Povodeň 2. června 2013

Celou sobotu hodně pršelo a v noci na neděli se nad Krkonošemi převalovaly bouřky s prudkými přívaly deště. Před pátou hodinou ranní poprvé v Kalné houkala siréna a svolávala hasiče k výjezdu na pomoc zaplaveným obcím v okolí. Tou dobou jsme však hasiče potřebovali už i ve Slemeně, kde se místní potok vyléval z břehů a voda se dolů do vesnice proudem valila z okolních svahů a polí. Během krátké chvíle vypadala slemenská náves jako kalný rybník a voda se rozlévala dál do luk a zahrad, zaplavovala dvorky a sklepy. V několika domech hasiči čerpali vodu i z bytů, ale naštěstí začal ráno déšť ustávat a voda pomalu ustupovala.

V Kalné se povodeň ukázala ve své nejhorší podobě o něco později než ve Slemeně. Voda v Kalenském i Bukovinském potoce vytrvale stoupala takřka do desáté hodiny. Oba potoky se rozlily do širokého okolí. Pamětníci říkají, že takové záplavy v Kalné snad ani nepamatují. Bylo zatopeno mnoho luk a zahrad, hasiči čerpali vodu v rodinných domech ze sklepů i bytů, prokopávali strouhy, uklízeli cesty a pomáhali občanům situaci zvládat až do pozdních odpoledních hodin. Nakonec můžeme s úlevou konstatovat, že povodeň v naší obci mnoho škod nenapáchala. Lidé v okolních městech a vesnicích, jako například v Hostinném, Horní Olešnici či Rudníku, jsou na tom o mnoho hůře než u nás. Děkujeme našim hasičům, hasičům z Horní Kalné a všem dobrovolníkům, kteří neváhali přiložit ruku k dílu a nezištně pomoci svým zaplaveným sousedům

(Jaroslava Vanclová – starostka)

Školní zprávy

- ❖ Letí to, letí, máme jaro, hodně akcí jsme již prožili, ale spousta věcí nás také v tomto školním roce ještě čeká.
- ❖ K osmi zapsaným prvňáčkům – Pavlínka Řehořová, Radek Jariček, Majda Fejtová, Markétka Bandyková, Pěťa Straka, Eliška Stránská, Barborka Vokáčová, Oliver Vysoudil – přibyla posila – Tereška Petrášková. Od září se budeme těšit na těchto 9 nových kamarádů.

- ❖ V únoru se na naší škole konala soutěž „Dolní Kalná hledá talent“. Přihlásilo se kolem 30 dětí a soutěžily ve zpěvu, recitaci, tanci, kouzlení a v ukázce juda. Všichni byli moc šikovní. Porota i diváci zvolili vítěze každé kategorie.
- ❖ V únoru také přijelo do naší školy divadélko ze Dvora Králové s představením „O zlaté rybce“.
- ❖ V březnu proběhlo akcí hned několik. Rodiče a zaměstnanci školy uspořádali „Jarní bál“. Sponzorům a všem, kdo pomohli, moc děkujeme. Výtěžek činil 34 361,- Kč a tyto peníze budou použity na školní akce dětí.
- ❖ Další březnovou akcí byl projektový den „Probuzení lesa“ – děti soutěžily ve skupinách, plnily úkoly a dozvěděly se mnoho informací o ptactvu v lesích. Práce v týmech se velmi osvědčila a děti se v lese chovaly jako praví stopaři.

Dne 14. 3. navštívila školu paní Karla Mihatchová s etickými dílnami na téma Kamarádství.

- ❖ 20. března proběhlo ve třídách i ve školní družině „Vítání jara“.
- ❖ V rámci března – měsíce knihy – se byly všechny třídy podívat v obecní knihovně. Paní Fejtová je seznámila s provozem, ukázala novinky, zodpověděla plno dotazů a hodně dětí si domů odneslo pěkné knížky na čtení, ze kterých nyní dělají referáty pro spolužáky.
- ❖ V dubnu děti ZŠ i MŠ zahájily plavecký výcvik v Trutnově, který potrvá až do 13. června.
- ❖ Dne 22. 4. děti ze školy i školky odjely do Dvora Králové nad Labem na dopravní výchovu. Zvládly teorii i praxi na dopravním hřišti. Ze Dvora se pak přemístily do Josefova u Jaroměře, kde navštívily první ornitologický park v přírodě. Pan Michálek je poučil odborným výkladem. Počasí bylo nádherné, exkurze se vydařila. Na tuto akci škola finančně přispěla.

- ❖ V pátek 22. 4. jsme prací oslavili Den Země – pohrabovali jsme, zametali venkovní prostory kolem školy a sbírali odpadky v okolí.
- ❖ Dne 30. 4. jsme strávili dvě hodiny „čarodějnickým rejem“. Hodně dětí přišlo v maskách, některé jsme oblékli a nalíčili ještě i ve škole. Soutěžilo se v čarodějnických disciplínách. Po výborné knedlíčkové polévce jsme si pochutnali na grilovaných vuřtech, které nám nachystala paní Najmanová. Byla to pochoutka. Děkujeme.

- ❖ Poděkování patří i pracovním školy a školky za uspořádání již tradičního bazaru oblečení a obuvi v prostorách školky.
- ❖ Velké blahopřání patří též našim čtyřem páťákům, kteří úspěšně prošli přijímacím řízením a byli přijati na víceletá gymnázia v Hostinném a ve Vrchlabí. Jsou to: Barunka Jiranová, Anička Kalenská, Radim Klůz a Tereška Kordová.
- ❖ Všem, kteří přispěli sběrem papíru, děkujeme. Hmotnost odevzdaného kartonu byla 510 kg a novin a časopisů 2 120 kg. Do pokladničky přibylo 2 630 Kč.
- ❖ V pondělí 6. května shlédly děti z MŠ a z 1. - 3. ročníku ZŠ divadelní představení „Hastrmánkovo jaro“. Dětem se líbilo.

Dne 16. května se uskutečnilo vystoupení pro maminky ke Dni matek. Kulturním pásmem plným tanečků, písní, básní, pohádek a hraní na nástroje jsme jim poděkovali za jejich lásku a starostlivost.

❖ V sobotu 18. 5. přivítaly naše děti kulturním vystoupením rodiče s miminky na „Vítání občanů“.

❖ V červnu se pojedeme podívat na Pohádkovou taneční revue 2013 do Vrchlabí na děti z tanečního studia Oliver.

❖ Ještě nás však čekají kontrolní práce, musíme zabrat a vylepšit, co se dá. Ať jsou vysvědčení pěkná a všichni se s úsměvem můžeme rozejít na prázdniny.

❖ Předtím, na konci školního roku, se pojedeme vlakem podívat do Všestar u Hradce Králové do archeologického centra na pravěkou vesnici v přírodě a do muzea. A chystá se ještě něco – moc bychom si přáli výlet do Prahy. Uvidíme!

❖ Žádost o dotaci na rekonstrukci školní zahrady nám nedopadla. Nevadí. Šetřili jsme a s pomocí obce dětem hřiště připravíme.

❖ Celoročně stále sbíráme vybité baterie a vyřazená drobná elektrozařízení – např. fény, mobily, lampičky... Stačí zazvonit. Děkujeme všem, kdo již přispěli.

❖ Nyní pár informací pro návštěvníky našich webových stránek. Problémy se stahováním fotek nedokážeme ovlivnit. Všechny fotky jsou zálohované a budou k dispozici. Od nového školního roku by naše webové stránky měly být inovované, vylepšené a plně funkční.

❖ Poděkování za práci s dětmi v kroužcích na naší škole patří p. Navrátilové (kroužek keramiky) a panu ing. Mašínovi - naši mladí myslivci se chystají na soutěž Zlatá srnčí trofej v Trutnově, budeme držet palce. Ne-

smíme zapomenout také na pomoc pana Navrátila, za jeho trpělivost s dětmi v modelářském kroužku. Náš žák Radim Klůz se úspěšně zúčastnil modelářské soutěže v Nové Pace – 14. ročník Novopacký šutrák. Chválíme též děti ve všech našich dalších školních kroužcích, jsou opravdu moc šikovné.

Zprávičky z družiny

Dne 22. února se konal v družině maškarní ples. Ple-su předcházela výroba masek a škrabošek pro navození maškarní atmosféry. Na plese se objevila spousta masek od princezen přes břišní tanečnici, cikánku, čarodějnic až po upíra a dokonce nás navštívil i Avatar. Na plese jsme hráli různé hry a soutěže o sladké odměny. Děti si celé odpoledne báječně užily.

Po maškarním plese se nám přiblížil březen a s ním i tradiční Jarní bál. Děti se do přípravy plesu pustily s vervou, tiskly lístky do tomboly a připravovaly výzdobu na stoly.

A aby si děti také ples užily, konal se Jarní bál 15. března ve školní družině i pro ně. Všichni se na tento ples připravili důkladně. Holky přišly v krásných šatech nebo sukýnkách a kluci si přinesli motýlky nebo kravaty. Na plese jsme si zatancovali mazurku, macarenu, ptačí tanec a polku, potom se zábava stala čistě „plesovou“,“ pouštěli jsme si písničky na přání a zábava byla v plném proudu.

Po plese se kvapem přiblížily Velikonoce, a proto byla vyhlášena soutěž o „Nejkrásnější krasličku“. Tradiční vynášení Zimy nám trochu zkomplikovalo počasí, protože

se zima stále nechtěla vzdát své vlády. Ale nevzdali jsme se ani my a Morenu jsme spálili na školní zahradě.

V měsíci dubnu nás čekal čarodějnický den. Celý den litali školou čarodějnice a čarodějové. Odpoledne jsme měli na školní zahradě týmové soutěže v kreslení čarodějnic, hraní kufu, hledání tajných slov a poznávání předmětů poslepu. Všechny týmy se úkolů ujaly s nadšením, a proto si vítězství a odměnu vysoutěžili všichni.

Zprávy z mateřské školy

Děkujeme ZD Kalensko za pozvání při slavnostním otevření nového kravína v Horní Kalné. Dětem se zde moc líbilo, pod odborným výkladem si prošly celý nový objekt, který ještě krásně voněl novotou. Pro děti to byl nevšední zážitek. Děkujeme za bohaté pohoštění. Těšíme se na další spolupráci, učitelky a děti z MŠ.

Na úterý 14.05. 2013 jsme se mooooo těšili. Konečně jsme se dočkali a mohli vyjet na tolik očekávaný výlet do ZOO Dvůr Králové. Udělalo nám radost i počasí, sluníčko tolik nehrálo, ani nepršelo, zkrátka počasí ideální na výlet. V zoologické zahradě měly děti zájem nejen o zvířátka, ale největší zážitek byly různé průlezky, houpadla a krámek se suvenýry. Výlet se vydařil. Co říci na závěr? Sláva, nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu.

(Učitelky MŠ)

Trocha informací o letním BAZARU v ZŠ a MŠ

Ve dnech 17. – 19. dubna 2013 jsme zorganizovaly tradiční BAZAR letního oblečení a veškeré sportovní vybavy.

Jelikož jsme již dost dlouho dopředu o bazaru daly vědět veřejnosti, nestačily jsme se divit, kolik maminek provětralo šatníky/většinou ty dětské/. Věcí a zboží se nám sešlo tolik, že i místnost na to určená praskala ve švech. Mile nás překvapila i maminka z Vrchlabska, která nabízela za malý peníz oblečení na dvojčátka. Zboží bylo úžasné – pro dívky trička s „Kitinou“ a „Hanou Montanou“ za 50,- Kč, pro kluky mikiny i třeba fotbalové dresy za 30,- Kč. O obuvi, kabelkách, helmách na kolo, dětských krosničkách, kolečkových bruslích či špercích nemluvě! Prostě bazar jaký má být!!!

Touto cestou bychom moc chtěly poděkovat mamince Denise Sobotkové, která na týden obětovala svůj volný čas a od pondělí do pátku nám ochotně pomáhala oceňovat, nakonec i nabízet a prodávat toto zboží. Moc díky, bylo to bezva!

A NYNÍ TROCHU ČÍSEL:

- v bazaru bylo nabízeno 1 259 ks věcí
- zúčastnilo se 27 maminek ze širokého okolí
- prodalo se za 17 106,- Kč
- z toho se pro školu získalo 2 613,- Kč

Veškeré zboží, které si maminky nevzaly zpět, jsme odvezly dvěma po vrch naloženými osobními auty do Charity v Hostinném. Tam nás už po několikáté vítali s otevřenou náručí.

Těšíme se na Vás při příštím bazaru – v říjnu 2013.

(Zaměstnankyně ZŠ a MŠ)

ÚSPĚŠNÝ STAROPACKÝ KROS 2013

Dne 20. dubna se pod zamračenou oblohou uskutečnil již 36. ročník přespolního běhu „Staropacký kros“. Tento závod, který je zařazen do seriálu „Pohár běžce Českého ráje“, pořádá oddíl lyžování TJ Sokol Stará Paka.

Letos již po čtvrté se do Staré Paky vypravili také sokoláci z oddílu všestrannosti z naší tělocvičné jednoty. Na start některé z 20 kategorií se postavilo celkem 11 závodníků z Dolní Kalné. V konkurenci lyžařských a atletických oddílů si vedli velice zdatně. Domů přivezli dvě stříbrné medaile. První získala překvapivě Klárka Kobrová v kategorii mladších žákyň, kde se ještě na 5. místě umístila Šárka Klůzová, na 7. místě Eliška Cermanová a na 8. místě Tereza Matuchová.

Druhé umístění na bedně vybojovala Pavlína Havlasová, když v závodě starších žákyň obsadila druhé místo. Za zmínku stojí i výborné 4. místo Jendy Klůze a 6. místo Radima Klůze na trati 1000 m mladších žáků. V kategorii minižákyň se na 8. místě umístila Jiřinka Kalenská a mezi mladšími žákyněmi doběhla třináctá Anička Kalenská.

Letošní ročník Staropackého krosu byl pro nás nad očekávání úspěšný a uznání si zaslouží každý, kdo doběhl do cíle tohoto náročného krosového závodu.

(Za TJ Sokol Dolní Kalná Aleš Klůz)

HASIČI

Cesta pohádkovým lesem se opět povedla

Dobrovolní hasiči, členové FK Dolní Kalná, Sokola a loutkového divadla společně s mnoha dobrovolníky z Dolní Kalné i širokého okolí uspořádali další ročník „Cesty pohádkovým lesem“. Mimo místních spolků se akce zúčastnila firma EKO-KOM, která v ČR provozuje systém sběru a recyklace tříděných odpadů, Policie ČR. Dorazili tradičně i členové Českého červeného kříže a svoji ukázkou výcviku psů předvedli i kynologové z Úpice.

Děti se mohly svézt koňským spřežením pana Karla Kalenského, na hřišti pro ně bylo připraveno mnoho sportovních disciplín a nechyběla ani tradiční pění. Počasí se po ranním dešti nakonec umoudřilo a do lesa za více jak třicítkou pohádkových bytostí vyrazilo na 210 dětí, na které čekala nejen krásná procházka, ale hlavně plnění nejrůznějších úkolů s pohádkovými postavičkami, které znají mnohdy jen z televize. A děti byly nadmíru spokojeny a cestu pohádkovým lesem si opravdu užily.

A to je pro všechny dobrovolníky, kteří se na akci podílejí, ta největší odměna, ty rozzářené dětské oči se nedají ničím nahradit. Všichni organizátoři zaslouží velké poděkování, je to spousta času, který dětem, nejen při samotné akci, ale zejména při její přípravě, věnují. Všichni se již těší na další ročník, který proběhne opět v krásném prostředí našeho autokempu 17. května 2014.

Tak věřme tomu, že je to dostatečně včas avizovaný termín, aby se různé konkurenční akce mohly uskutečnit v jiném čase.

(Pořadatelé akce)

JARO JE V PLNÉM PROUDU A MY JSME SE
ROZHODLI ZAMĚŘIT POSLEDNÍ ČTVRTLETÍ
SKAUTSKÉHO ROKU NA VÍCEDENNÍ VÝPRAVY.
A JAK SE NÁM DOTEĎ DAŘILO
A CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ?

Tajemné POPOUPO

V březnu jsme na jeden víkend vyrazili pod střechu skautské klubovny v Jilemnici. Spolu se světluškami a vlčaty z Hostinného jsme se zúčastnili POdivuhodné POUtě POuští. Tuto dobrodružnou hru plnou zvrátů, která zaměstnala naši mysl i tělo, pro nás připravili skautští vedoucí v rámci čekatelské zkoušky. Tu musí složit ten, kdo se chce podílet na vedení oddílu, vést schůzky a pracovat s dětmi. Skládá se z několika oblastí, které každý kvalifikovaný vedoucí musí mít v malíčku – myšlenkové základy skautingu, úvod do pedagogiky a psychologie, metodika, bezpečnost, zdravotěda, organizace a právo a základy hospodaření.

Noc s Andersenem

Letos se vedoucím z Kalenky a paní knihovnicí Evě Fejtové podařilo zrealizovat již čtvrtý ročník Noci s Andersenem. Tentokrát bylo nocování věnované české

ilustrátorce knížek pro děti, Heleně Zmatlíkové. Není se tedy čemu divit, že všichni nocležníci si kromě napínavé hry v lese, luštění křížovek a tradičního opékání buřtů vyzkoušeli i vlastnoruční obrázkový doprovod příběhů šesti dětí z Bullerbynu podle vyprávění Astrid Lindgrenové. Veškeré dění fotoaparátem věrně zachytil pan Petr Navrátil. V lese si hrůzostrašně zahalekaly naše zkušenější skautské kamarádky. Děkuje.

Květinový den

O třetí květnové středě každoročně pomáháme občanskému sdružení Liga proti rakovině Praha s veřejnou sbírkou. Toto sdružení si již 22 let klade za cíl snížit úmrtnost na zhoubné nádory v ČR. K dosažení vytyčeného cíle podporuje tři dlouhodobé programy:

- prevenci nádorových onemocnění a výchovu ke zdravému způsobu života
- zlepšení kvality života onkologických pacientů
- podporu onkologického výzkumu a přístrojového vybavení onkologických pracovišť

Kalenská sbírka proběhla díky ochotě manželů Vaňkových v místním koloniálu, kde jste si symbol sbírky, kvítek měsíčku lékařského, mohli zakoupit a přispět tak malým finančním obnosem v boji proti zákeřné nemoci.

Co ještě plánujeme?

21. – 23. června: TRADIČNÍ TAJNÁ VÝPRAVA S VYHODNOCENÍM CELOROČNÍHO BODOVÁNÍ

13. – 21. července: LETNÍ SKAUTSKÝ TÁBOR V MĚSÍČNÍM ÚDOLÍ – na tábor tradičně zveme i děti „neskauty“ z vesnice a okolí. Tábor proběhne v pěkném prostředí v okolí Vlašimi v podsadových stanech. Táborníci se mohou těšit na zpěvy u ohýnku, putování, kolektivní hry, noční bojovky a soutěže.

Cena je stanovena na 1 650,- Kč. Více informací přivítivě zodpoví Jana Stránská, zástupkyně vůdce tábora, na telefonu: 721 024 356.

(Petra Pelikánová)

Ukončení fotbalové sezony na hřišti

Sobota 22. června bude v Dolní Kalné plná fotbalu a hlavně oslav fotbalu. Od 10 hodin bude sehrán finálový pohárový turnaj starších žáků, jehož pořadatelství nám svěřil krajský fotbalový svaz v Hradci Králové, což je pro nás velká pocta. Zúčastní se ho týmy z Hradce Králové-Třebše, Broumova, Vamberku a Skřivan a rozdají si to o titul krajského přeborníka. Od 17 hodin začíná poslední mistrovské utkání našeho béčka, které hostí rezervu Bílé Třemešné. A jelikož áčko hraje ve Volanově rovněž v sobotu, ale po dohodě již od 14 hodin, tak od 19 hodin může zcela nerušeně proběhnout závěrečné vyhodnocení mimořádně úspěšné sezony, jejíž součástí bude anketa hlasatele Pepika Stránského o nejlepšího fotbalistu Dolní Kalné. U příležitosti ukončení sezony bude rovněž slavnostně otevřeno nové dětské hřiště, které se buduje pro potřeby nejen fotbalových návštěvníků, ale i pro vyžití návštěvníků autokempu. Při oslavách fotbalu dále vystoupí pěvecké sdružení „BAMBINI DI KALNÁ“ a taneční soubor dívek z naší základní školy pod vedením Venduly Machkové. Od 20 hodin proběhne na hřišti posezení s živou i reprodukovanou hudbou. Zváni jsou nejen všichni fanoušci kopané, ale i ostatní občané. Přijďte s námi oslavit skutečně mimořádný úspěch všech našich mužstev a zejména historický postup našeho áčka do krajské 1. B třídy.

Závěrečný mistrovský program našich mužstev

8. 6.	sobota 10.00	Svoboda — DK „MLŽ“
8. 6.	sobota 17.00	Staré Buky — DK „A“
9. 6.	neděle 9.00	turnaj st. přípravek v Žaclěři (ZAC, DK, RUD)
9. 6.	neděle 17.00	DK „B“ — Starý Rokytník
15. 6.	sobota 17.00	Pilníkov — DK „B“
16. 6.	neděle 9.00	turnaj st. přípravek v D. Kalné (DK, BT, RUD)

16. 6.	neděle 14.00	DK „MLŽ“ — Poříčí
16. 6.	neděle 17.00	DK „A“ — Kunčice
22. 6.	sobota 14.00	Volanov — DK „A“
22. 6.	sobota 17.00	DK „B“ — Bílá Třemešná „B“

(Zdroj: výbor FK)

Postřehy a názory

ING. VLASTIMIL ŠUBRT (1934 – 2013)

Poslední únorový týden jsme si v Dolní Kalné přečetli oznámení, které nám sdělilo smutnou zprávu, že 20. února 2013 ve věku 79 let zemřel Ing. Vlastimil Šubrt, přednosta Okresního úřadu (1991-1996) a senátor za Trutnovsko (1996-2002). Sluší se při této příležitosti připomenout jeho vztah a především činnost v Dolní Kalné.

Rodák z Hořic v Podkrkonoší, absolvent VŠE, na přelomu 50-60. let uzavřel sňatek s Radmilou Kovářovou a poté u Kovářových v bývalé hospodě začali společně žít. A protože kromě sportu ho zajímalo především divadlo, „zbumboval“ ochotníky ochotné hrát na jevišti a začalo se zkoušet. Vedle nesporných hereckých talentů (Vojta Dressler či Helena Hamplová...) byli i další, které to herectví bylo třeba naučit, a to se mu dařilo znamenitě. Kdo například znal hodnou a tichou paní Koštejnovou, jistě si nedokázal představit, že by kývla na nabídku hrát divadlo. A nakonec šla nejen hrát, ale i svoji roli matky v Půlnoční mši odehrála tak, jak to mělo být. Kromě herců zbudoval V. Šubrt i divadelní zázemí – výtvarnou stránku neboli kulisy (Jiří Kalenský), maskér (Alois Šmíd) a soubor měl i svého pyrotechnika (milého pana Holubce z Horní Kalné).

První a hned velmi úspěšnou hrou byly Drdovy Hrátky s čertem, které se dočkaly mnoha repríz v širokém okolí a postoupily až do krajské přehlídky ochotnických souborů.

Po Stroupežnického Zvíkovském raráškově následovala Karvašova Půlnoční mše, veleúspěšné představení, jehož finále bylo v červenci 1961 na celostátní přehlídce vesnických souborů na druhém konci Čech – v Jindřichově Hradci. O rok později pak opět úspěšné představení, Hanušův Zpěněný kůň, uvedený na přehlídce Klicperův Chlumec.

Dolní Kalná se tak dostává do povědomí medií, poměrně rozsáhlou reportáž u nás natáčí Čs. rozhlas. Sám Vlastimil Šubrt – pokud se nemýlím – si zahraje dvakrát, a to vždy záporné role: Dr. Solferna v Hrátkách s čertem a poručíka wermachtu Breckera v Půlnoční mši.

V roce 1963, krátce před odchodem z Dolní Kalné, vychází Vl. Šubrtovi knižně jeho novela Nedůvěra o životní pouti talentovaného fotbalisty. O rok později píše svoji nejúspěšnější hru Hrdinům slzy nesluší. Po celá 60. léta je úředníkem ONV Trutnov.

V r. 1970 musí post opustit a i když má vysokoškolské vzdělání, je přinucen pracovat jako pomocný dělník, což v té době bylo ovšem normální – odtud také označení normalizace.

Má více času, a tak začíná psát. Píše si do šuplíku: detektivní povídková kniha Zlé lásky (1970-83), následuje další detektivní příběh Dáma k dobru (1979-84) a nakonec čtivý a dobře napsaný příběh Maraton svědomí (1985-88), ve kterém je i kousek Dolní Kalné – hostinec Pod farou. Všechny uvedené tituly nakonec vyšly knižně až v roce 1990.

Protože mám rád divadlo, tak už jako školák jsem měl až uctivě rád Vlastimila Šubrta. Ve vzpomínkách se mi vrací jeho polochůze-poloběh s vlajícím baloňákem,

během OH v Římě 1960 každodenní odpolední návštěvy v naší kuchyni kvůli sledování atletických závodů, kdy se mnou uzavíral sázky, kdo vyhraje, sjezd rodáků 1986 v sokolovně a jeho rock-n-rollový tanec, podpora OF při květnovém mítinku po boku Ing. Josefa Vágnera, sjezd rodáků 2006 až po poslední setkání při oslavě 50 let znovuoobnovení Fotbalového klubu v Dolní Kalné, kdy mě nazval kolegou. Když jsem nechápavě opáčil, co to jako znamená, řekl mi: „Já málokdy něco dočtu až do konce, ale to, cos napsal o Kalný, jsem si přečetl s chutí, dodnes si v tom občas listuju a vůbec – říkej mně Vlasto!“ Netaším se, že jak pochvalou, tak i nabídkou tykání jsem se cítil poctěn, ale i zaskočen, takže jsem odpověděl, že si to doma musím nejdřív nacvičit a upřímně se na příští setkání těšil ...

Rozhodl jsem se Ing. Vlastimila Šubrta nám všem připomenout, jeho život lemovaný vrcholy a pády coby ukázkou životního příběhu slušného, čestného a mravněho člověka v druhé polovině minulého století. Ale především – počátkem 60. let se výraznou měrou zasloužil o široké povědomí a dobré jméno naší obce – Dolní Kalné a až do svého odchodu z našeho světa na Dolní Kalnou nezapomněl, byl s ní v kontaktu a při ní stál...

(Josef Bajer)

STANISLAV NOSEK – malé ohlédnutí

Začátkem března jsem se rozloučili se Standou Noskem – Kaleňákem pro někoho snad přehlédnutelným, přesto si však dovoluji malé ohlédnutí.

Jako kluci jsme obdivovali jeho odvalu, když v zimě skákal na velkém můstku a později zase sledovali jeho fotbalovou hru v nově obnoveném fotbalovém klubu. Nebyl hvězdou, to obránci nebývají, byl však poctivým fotbalovým dělníkem a vůbec se nedalo přehlédnout jeho slávistické srdce – ať to už byla červenobílá motoristická přílba či ve stejných barvách vyvedená maska jeho traktoru.

Hasičské zařazení strojníka zdědil po svém otci, takže po celá desetiletí tato funkce patřila Noskům z Plesu.

Standa špatně slyšel, a tak snad i proto byl nekonfliktní – když člověk neslyší, co se povídá, tak proč by se do toho pletl. Jeho kolegové z družstva, kde po celý svůj život pracoval, o něm vždy mluvili jako o člověku, kterého nebylo třeba hlídat či kontrolovat. Úkol, který dostal, zkrátka splnil.

A tak si Stanislava Noska budou mnozí z nás také pamatovat – nenápadný poctivec v práci i ve sportu.

(Josef Bajer)

Modeláři, veteráni a vojáci se potkali na Pecce

Modelářský klub IPMS Czech Republic Nová Paka uspořádal 19. května v pořadí již XIII. ročník mezinárodní soutěže v plastickém modelářství s názvem „Novopacký šutrák“.

Organizátoři akce uspořádali v areálu autokempu na Pecce a pojali ji jako přehlídku různých modelářských aktivit. Novopacký modelářský klub netvoří pouze plastoví modeláři, ale také příznivci letectví, vojenství a motorismu. Díky takové spolupráci se mohla uskutečnit také tentokrát divácky atraktivní akce pro děti a dospělé umocněná bohatým doprovodným programem v podání historických vozidel, kol a motocyklů či v neposlední řadě účast Klubu vojenské historie.

V samotné modelářské soutěži se objevilo celkem 210 plastických modelů, kterými byla letadla, vrtulníky, motorky, bojová technika, papírové stavby, figurky a dioramata v různém měřítku od modelářů domácích, ale také hostů z Polska. Vůbec poprvé se akce zúčastnil modelář z nedalekého Košťálova Jan Kašpar se svými sedmi papírovými modely. Výstavní plochy byly ještě doplněny obrazy s leteckou tematikou Radima Karla.

Devět vítězů v jednotlivých kategoriích bylo oceněno výbrusem achátu a pamětním diplomem. Za místní klub získal dvě ocenění za své velmi pěkné modely pan Petr Navrátil a Jiří Hodan. Pohár starosty města Nové Paky putoval tentokrát do polského klubu IPMS Świdnica.

(Zdroj: IPMS Czech Republic Radim Karel)

Kalenská zemědělská a.s. představila nový kravín s dojárnou.

Pro Kalenskou zemědělskou a. s. nastal v pátek 3. 5. 2013 dlouho očekávaný okamžik. Představila nejen odborné veřejnosti, ale i občanům z Kalenska a blízkého okolí nový kravín pro 340 dojníc s dojárnou. Po mnohaletém úsilí vedoucích zaměstnanců v čele s předsedou

představenstva Ing. Jaroslavem Jiříčkou došlo ke slavnostnímu otevření tohoto nového objektu na již dříve fungujícím středisku v Horní Kalné ve směru na Zálesní Lhotu. Ještě před rokem se na tomto svažitém pozemku pásly dojnice a dnes tu stojí moderní stáj s rybinovou dojárnou s kapacitou 2 x 12 stání. V době přípravy akce a zejména v průběhu vlastní výstavby bylo nutné překonat řadu administrativních, technických a dalších problémů. Předseda představenstva vysoce ocenil zejména velice dobrou spolupráci s generálním dodavatelem a současně projektantem a dodavatelem technologií, firmou Farmtec Jistebnice, oblastní ředitelství Litomyšl. Spokojeni jsme s odvedenými stavebními pracemi, které zajišťovala firma Stylstav Křižanov. Vstřícný přístup k financování akce projevila Česká spořitelna Praha, korporátní centrum Hradec Králové. Věříme, že i nadále bude spolupráce s Českou spořitelnou založena na vzájemné důvěře. Je nutno zmínit také MAS Krkonoše, jejímž prostřednictvím se podařilo získat podporu na technologii dojení z Programu rozvoje venkova. Nový kravín s dojárnou by měl přinést společnosti Kalenská zemědělská a.s. nejen lepší užitkovost, ale také snížení nákladů. Je stále složitější obstát na trhu, který si žádá vyrábět kvalitně a s nízkými náklady. Nejen trh se zemědělskými komoditami je dnes globální a naše zemědělství i potravinářství soutěží především s výrobci z okolních zemí, kde mají zemědělci mnohdy lepší podmínky ze strany státu.

Kalenská zemědělská a.s. chce tímto poděkovat také místním spolkům, jejichž členové významně pomohli při nastýlání lůžek pro dojnice v sobotu 4. 5. 2013.

Zřícenina hradu Břečtejn

Břečtejn (též Bruštejn, Břecštejn či Silberštejn) je hradní zřícenina ve vsi Hrádeček u Vlčic. První zmínky o hradu jsou z roku 1336 s původním jménem Stein, kdy se na Trutnovsku připomíná rytíř Otto ze Steinu. Co vedlo k zániku hradu, není známo, protože žádné jiné zprávy se o něm nezachovaly. Teprve v první polovině 15. století se usuzuje, že na místě staršího hradu Steinu byl vybudován hrad Břečtejn, který se stal středem panství vladyckého rodu Zilvárů rozkládající se na území Pilníkova a Vlčic.

Hrad vyrostl na strmé skalní kře, a proto nemohl být rozsáhlý. Prakticky nepřístupný byl na severozápadní straně, kde je skalní stěna téměř svislá. Na východě a ji-

hovýchodě musel být hrad chráněn dvojím příkopem a valem. Hrad byl v horní části dřevěný. Zřejmě proto dostal jméno Břečtejn, jež vzniklo počestvím německého jména Brettstein, označující „prkenný hrad“. Již v první polovině 16. století začali Zilvárové nazývat svůj hrad podle německého tvaru jména svého rodu Silberstein.

Pravděpodobně již někdy od druhé poloviny

16. století začal být Břečtejn pro Zilváry nepohodlný, a ti v duchu renesančního způsobu života přenesli své sídlo do rozšířené tvrze ve Vlčicích a Břečtejn zůstal neobydlen. Na konci 18. století koupil vlčické panství lnářský velkopodnikatel Jan František Theer, který dal zříceninu Břečtejna upravit a stavebně zajistit. Na místě někdejšího dřevěného stavení dal Theer vybudovat v r. 1794 velký osmiboký altán. Ten byl však v první polovině 20. století zbořen. Do dnešních dnů zbyly z vlastního hradu Břečtej-

na pouze vysoké zdi, které se sbíhají na severní straně v pravém úhlu, kdežto na jižní straně v oblouku. Do hradu se přichází někdejšími sklepy a v jeho severním křídle jsou patrné stopy po nevelkém čtyřhranném stavení se dvěma zakulacenými rohy. V jižní části je zachován velký sklep, sklenutý do špičatého oblouku, nad nímž stávalo původní dřevěné stavení Zilvárů.)

Na místo také vede značená trasa. Hrad je volně přístupný. (Tomáš Novák, zdroj: Wikipedia, hrady.cz)

Společenské akce v obci

ČERVEN

7. 6. – 8. 6., pátek a sobota

Přespávání v chatkách

Ukončení sokolské sezóny – pro děti je připraveno v autokempu přespání v chatkách s noční hrou.

Pořádá TJ Sokol Dolní Kalná.

22. 6. – sobota

O pohár starosty SDH

Tradiční hasičská soutěž bude zahájena v 10.00 hodin na louce za Markovými. Pořádá SDH Dolní Kalná

ČERVENEC

5. 7. – pátek

NOČNÍ VÝSTUP NA SNĚŽKU ZA VÝCHODEM SLUNCE

Start 37. ročníku tradičního dálkového pochodu bude odstartován za doprovodu dechové hudby od sokolovny v Dolní Kalné mezi 17. až 20. hodinou. Akci pořádá TJ Sokol Dolní Kalná.

6. 7. – 7. 7., sobota a neděle

KALENSKÁ POUŤ

V sobotu od 15.00 hodin vystoupí **skupina historického šermu Novica** z Nového Města nad Metují a návštěvníci uvidí **bříšní tanečnici Kairu**, která tančí s hadem.

Po celou dobu pouti bude v sokolovně probíhat **výstava**

děl kalenských fotografů. Večer se bude konat pouťová taneční zábava, hrají Megaděs a VS band.

Pro děti budou připraveny pouťové atrakce, pro všechny pak hudba a bohaté občerstvení. Kulturní program je v rámci pouti pro návštěvníky zdarma. Pořádá Obec Dolní Kalná ve spolupráci s TJ Sokol Dolní Kalná.

KUŽELKIÁDA A KALENSKÝ VOZÍK

Termíny a program těchto akcí budou upřesněny na plakátech, pořádá SDH Dolní Kalná ve spolupráci s organizací Sportem proti bariérám – Český ráj.

28. 9. – sobota

POSVÍCENSKÁ ZÁBAVA

Program bude upřesněn na plakátech, pořádá TJ Sokol Dolní Kalná

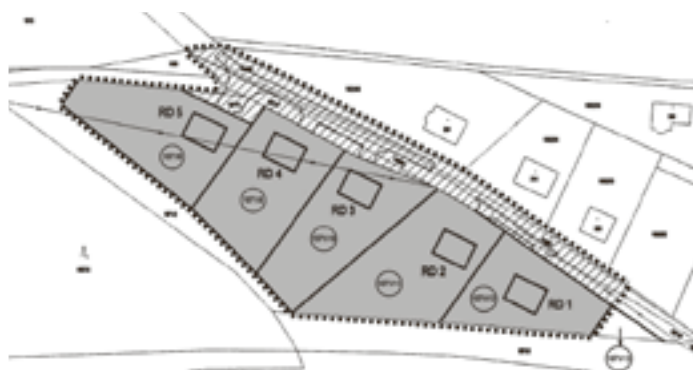
Víte, že ...

...v muzeu i v knižních obchodech Nové Paky je dosud k mání kniha Jana Stejskala: *Novopacko – portrét paměti a srdce, která mě příjemně překvapila a z pod stromečku zpříjemnila vánoční svátky.*

Těm, kteří mají *Novopacko* rádi, ji mohu upřímně doporučit, neboť obsahuje to, co se od takové publikace očekává – je skutečně psána srdcem, je zajímavá, pěkně udělaná. Netradiční nápad použít kresby místo fotografií z ní navíc činí i pěknou výtvarnou publikaci. Je v ní několikrát zmíněna i Dolní Kalná, především v souvislosti s J. K. Šlejharem, O. Zeminou a Vladimírem Janouškem. Pěkná, čtivá kniha. (-baj-)

... v Krkonoších a v Podkrkonoší byla zahájena letní turistická sezóna a milovníci jízdy na kolách i pěší mohou využívat Krkonošské cyklobusy. Jízdní řády a přesnější informace o trasách naleznete na www.krkonoze.eu v sekci „Od jara do podzimu > Krkonošemi na kole“.

POZEMKY PRO STAVBU RODINNÝCH DOMŮ

Obec Dolní Kalná nabízí

stavební pozemky

v hezké lokalitě „U Panenky Marie“ s výhledem na Krkonoše.

K pozemkům jsou přivedeny **inženýrské sítě včetně přípojek, přístupová komunikace a veřejné osvětlení.**

Rozloha jednotlivých parcel je **od 1 100 do 1 650 m².**

BLIŽŠÍ INFORMACE POSKYTNĚ:

Obecní úřad v Dolní Kalné

telefon: 499 448 222, 724 180 501

e-mail: obec@dolnikalna.cz; www.dolnikalna.cz

Prodejní cena

300,- Kč / 1 m²